

DELK

Underveis

PORTRETT:

Jan Bygstad

Et hjem
ikke bare et hus

TEGNE-
konkurranse!

Sommerens høydepunkter

Innhold

6

Sankhansstevnet oppsummeres

20

Portrett: Jan Bygstad

26

Skolehage på Bjerkely

- 3 Leder
- 4 Redaksjonelt
- 5 Andakt
- 9 Min sang
- 10 Tilsynsmannens perspektiv
- 12 Nytt fra menighetene
- 14 Kunst og bibeltekster
- 16 Barneleir på Solåsen
- 18 Gudstjenestelisten
- 23 Diakonispalten
- 24 Misjonssidene
- 26 Skolesidene
- 28 Barne- og familiesidene
- 31 Les for barna
- 32 Ungdomsleir på Kvitsund
- 34 Slekters gang / Kort fra styrene
- 35 Adresseliste
- 36 Vipps til Underveis / Stevne neste år

6

I år kunne ungdommene heve trofeet

Hold fast

Erling Rantrud / redaktør i Underveis

seilskutetiden ble det vanlig blant engelske sjømenn å tatovere en bokstav fra ordene HOLD FAST på hver av de fire knokkene på fingrene. Bokstavene var en påminner om å holde fast uansett hvor mye det stormet.

Det var farlig å være sjømann. Og hvis man ikke holdt godt nok fast i rigg og tauverk, kunne man falle ned og omkomme, eller enda verre, skape ulykker som tok livet av flere enn deg selv.

I våre dager kan det å holde fast ved noe minne om konservatisme. Men ordet konservativ har en negativ klang mange steder i samfunnet. Det assosieres med bakstreversk, kjedelig, utdatert og gammeldags. For å bøte på assosiasjonene kan noen nå i stedet bruke ord som klassisk, eller tradisjonell. «Jeg har havnet på et klassisk standpunkt.»

Stempler er ikke alltid spot on. Noen tenker at kristne er stakk konservative. Særlig lutheranere i et lite kirkesamfunn. Samtidig var det rimelig radikalt av Luther å utfordre katolisismen. Vi opplever stadig at det å kalle seg konservativ i politikken eller kirkelandskapet ikke nødvendigvis treffer i alle sammenhenger. Man er alltid konservativ i forhold til noe. Ingen er konservativ i hele sitt vesen.

Jeg mener ikke at vi ikke skal bruke begreper som konservativ, liberal, radikal og lignende. Rett brukt kan ordene beskrive akkurat det vi ønsker. Men det kan bli problematisk å bruke disse begrepene som idealer for hvordan vi skal tenke om alt. En kristen kan og bør være konservativ i én sak og liberal, altså romslig og tolerant, i en annen.

Kanskje vi kan lære av sjømennene som tatoverte Hold Fast på knokkene sine? Og Paulus, som heller ikke var ukjent med skip og storm, minner oss flere steder om å holde fast på det gode. Hvis konservatisme handler om å konservere og ta vare på det som er godt, kan vi tenke at ved å holde fast på det gode er vi konservativ, liberal eller radikal på rett sted til rett tid.

Abortloven* i Norge har for eksempel blitt rimelig gammel. Nå regnes det som konservativt å holde fast på loven slik den har vært. Og det regnes som liberalt å utvide retten til selvbestemt abort til uke 18. Kanskje det er på tide å være radikal i uttalelser om dette, og si: Vi vil holde fast på det gode og la de små barne leve.

*Lederen er skrevet før regjeringens forslag til ny abortlov har vært til avstemning i Stortinget.

REDAKSJONELT

Høstblad

Det er høst og blader faller ned fra trær og ned i postkasser. Vi håper du leser bladet du har i hendene med interesse. Ta deg tid. Det gjør ikke noe om du ikke leser alt på en gang. La det ligge fremme og les en artikkel av gangen når det passer deg. Vi lager bladet nettopp med tanke på dette. Vi håper du setter pris dette nummeret, og del gjerne en artikkel eller to med noen du tror vil like å lese det.

Viktig melding

Økonomileder melder at det ikke står bra til med økonomien i kirkebladet vårt for tiden. Av miljøhensyn tok vi bort plastomslaget med navnegiro i de siste nummerene av bladet, det viste seg at det ikke var så lurt økonomisk. Gavene som har kommet inn i 2024 så langt, ligger ca. 80 000 kr under det som ble gitt på samme tid i fjor.

Vi håper at vi slipper å gå tilbake til plastomslag, så denne gangen har vi i stedet satt inn en giro i midten av bladet. Gavebeløpet er selvfølgelig frivillig, men vi er svært takknemlig hvis du vil bruke giroen til en gave til kirkebladet. Du finner også info om Vipps betaling på baksiden av dette bladet. På forhånd takk!

Stevner og leirer

Vanligvis møtes vi i de forskjellige menighetene våre på søndager. Det er godt og riktig. Men som du kan lese om i dette nummeret, finnes det en rekke fine samlinger og arrangementer for både store og små i DELK. Vi vil benytte anledningen til å minne om at det som skjer i én menighet, er invitasjon til alle. Bibel- og Bekjennelsesdagene i Bergen har plass til noen østlendinger.

Sankthansstevnet har plass til både nord- og vestlendinger. Barneleirer og ungdomstreff gjør ikke forskjell på dialekter og bosted. Så vet vi godt at både reisetid og økonomi setter naturlige begrensninger. Men for et lite kirkesamfunn som vårt gjør vi lurt i å støtte opp om hverandre. Da blir vi bedre kjent og styrker vår felles identitet.

Ny leder i barne- og familiearbeid

Leder av DELKs barne- og familiearbeid, Øyvind Døvik, avsluttet eget ønske arbeidet i stillingen 31. juli 2024. Vi takker for tjenesten! Så er vi glad å kunne melde at Lillian Håkonseth (bildet) er ansatt som ny leder i stillingen fra og med 15. september 2024. Vi ønsker henne velkommen!

Tips og tanker

De siste årene har vi besøkt så godt som alle menighetene i DELK og laget portrettintervju av ganske mange forskjellige mennesker. Det vil vi fortsette å gjøre, men ikke like systematisk geografisk som før. I dette nummeret får du for eksempel lese intervju med Jan Bygstad som nylig ble pensjonist. Hvem du treffer neste nummer, gjenstår å se. Send oss gjerne tanker om mennesker å intervju. Vi er alltid glade for små og store tips.

God lesing og velsignet god høst!

Å se høsten på nært hold

TEKST / MIKAEL BRUUN, KRISTIANSAND

Nå går vi inn i en ny årstid, og det er noe veldig spesielt ved å se det på nært hold. Vi er vant til at naturen endrer seg, så det er lett å glemme hvor underlig det faktisk er. Tenk at min verden, den fysiske virkeligheten rundt meg, forandrer seg.

For sånn er Gud, og det er noe av det jeg aldri blir ferdig med å tenke og grunne på. At Gud er så fysisk og konkret. Ikke bare har Han skapt oss som kroppslige mennesker og plassert oss i en fysisk verden, men Han har selv blitt ett med det fysiske og levd iblant oss. Gud selv har kjent solen mot huden og regn i håret, Han har hatt jord under neglene og støv i panna. Den allmektige, hellige Gud som regjerer i evighet, og som holder i svette hender og møter hvert enkelt blikk med sitt.

Høsten minner meg om kontrastene som finnes i evangeliet. Helligdom og hverdag. Sorg og glede. Det midlertidige og det evige. Skjønnhet og liv fra død og mørke. Og hvor livsnært det hele er. At Guds verden har plass til hele livet.

I år vil jeg legge merke til alt som skjer i naturen rundt meg. Når jeg ser bladene gulne og lyse vakkert i høstsolen, skal jeg tenke på at til og med død kan være vakkert. Når jeg smaker norske epler og plukker bjørnebær, skal jeg tenke på hvilken god Far vi har som sørger for oss. Jeg skal la de fysiske gavene i livet peke på det evige og det Hellige. Og jeg skal la hvert høsttegn dra meg ned på jorden og inn i nuet. Og jeg skal ta et dypt drag med frisk og kjølig september-luft og kjenne på at jeg får lov å være et menneske.

Foto: Torunn Hvale Melbø

”Høsten minner meg om kontrastene som finnes i evangeliet. Helligdom og hverdag. Sorg og glede. Det midlertidige og det evige. Skjønnhet og liv fra død og mørke.

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

- ◆ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.
- ◆ DELK holder følgende bekjennessskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:
- De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
- Den augsburgske konfesjon
- Luthers lille katekisme
- DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.
- ◆ DELK har ca. 3200 medlemmer med menigheter i områdene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.

Åpne dører

Like sikkert som at døren i huset ditt både kan stenges og åpnes, inviteres vi til Sankthansstevnet hver eneste forsommer.

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / BOE JOHANNES HERMANSEN

Morsomme konkurranser på familiefesten. Av alle i salen var Nathaniel Singstad (t.h) mest lik tilsynsman Bertil Andersson. Møteleder Ulrik Borge (t.v) mente han måtte være tvillingen til Bertil.

Regnvåte ungdommer feirer velfjortent fotballseier.

Gudstjenesten åpnet med inngangsprosesjon av ungdomskoret i front og deltakende prester.

Dørene til Torp konferansesenter i Sandefjord er ikke særlig spektakulære. De er som glassdører flest. Til gjengjeld er det ganske mange dører der. En dør fører ned en trapp og inn til møtesalen som ble brukt til barnemøter. Det er en enorm oppmuntring å se så mange barn, ungdommer, voksne og eldre samlet på ett og samme stevne. Det gir glede for dagen og håp for i morgen!

Gikk man motsatt vei og ut dørene i stedet for inn, kunne man få med seg både kiosk, lekeplasser, teltplasser, fotballbane og ikke minst olabil-løype! Det har blitt en finfin tradisjon å se planker og gamle barnevognhjul bli snekret om til kreative, men ikke særlig trafikkisikre, olabiler. Både eldre og yngre gikk av hengslene og ble drevet mer av adrenalin enn selvkontroll da konkurransen startet. Heldigvis var det ingen store skader, men massevis av fryd og glede.

Ny fotballtrend?

En annen tradisjon ble dessverre brutt i år. I mange, lange år på rad har prester og andre utskremte voksne vunnet fotballkampen mot ungdommene. I år måtte vi eldre se oss både slått og fullstendig tilsidesatt av jypingenes iver og evner. En ivrig og rappkjefet gymmlærer fra Granly ble fullstendig grisetaklet. Det gikk bra, men jeg tror jammen meg noen av

knottene fra unge fotballsko sitter igjen i ankelen hans fremdeles. Jeg husker at vi fikk et trøstemål, men tror jeg har fortrengt de 6, 7 eller flere målene stakkars Peter målmann fikk susende forbi seg.

Døren inn til møtesalen ble allikevel den viktigste døren denne helgen. Ikke bare talene, men også selve rommet var preget av temaet vårt: En åpen dør. Scenen var vakkert og godt dekorert av flinke fingre som arbeidet i timesvis i forkant av stevnet. Alteret med det store trekorsset var selvsagt sentralt plassert, men på sidene var det som å se rett inn i en juni-grønn skog full av planter og blomster. Fugler svede rundt over det hele, som om vingede venner tok våre sanger og bønner og bar dem videre høyt opp mot himmelen.

En dør

Litt på siden av alteret kunne man se en ekte åpen dør. Som om døren inviterte inn til et nytt land vi ikke helt kan komme til enda. For når du tittet inn den åpne døren, så du et nytt landskap, fullt av planter og dyr og lys. En dør inn til noe nytt. En dør til det vi lengter etter, men som allikevel føles veldig kjent og hjemlig. Det var som om hele rommet pekte mot den åpne døren Jesus har satt foran oss.

«Dette sier Den hellige og sannferdige, han som har Davids nøkkel, han som åpner så ingen kan stenge, og stenger

så ingen kan åpne: Jeg vet om dine gjerninger. Se, jeg har satt foran deg en åpen dør, som ingen kan stenge.» (Johannes' åpenbaring 3,7–8)

Dette var hovedtemaet til Ingvald André Kårbøs to rike bibeltimer. Med utgangspunkt brevet til Filadelfia i Johannes' åpenbaring tok Ingvald oss med på en reise i både Det gamle og Det nye testamentet.

Første timen handlet om hvem det er som har denne nøkkelen og tilgangen til døren. Andre timen handlet om hvilken dør dette er.

Vi ble tatt med tilbake til Jesaja-boken hvor Eljakim ble et forbilde på Kristus. Ikke fordi han var Messias, men fordi mange personer og hendelser i GT tegner tynne blyantstreker av den Messias som skulle komme. Eljakim fikk nøklene til Davids hus. Han skulle bli en knagg hvor hele israelsfolkets tyngde skulle henge. Men selv om knaggen holdt en stund, ville den falle ned til slutt. Og Eljakims historie forble et frampek på det som skulle komme.

Videre ble Jesus ble malt framfor oss som den som har nøklene i dag. Han som bærer verdens synd. Han som holder. For selv om Jesus bukket under av all vår tunge syndebyrde og døde, vant han over døden, for han har også nøklene til både døden, dødsriket og livet, og hans verk holder for evig tid. Det er Jesus som setter foran oss sin åpne dør. Den som ingen kan stenge.

Den åpne døren er døren til livet. Den åpne døren er døren til Far. Vi finner ikke veien dit alene. Og heldigvis trenger vi det ikke heller. For Jesus selv har sagt: Jeg er veien, sannheten og livet. Han har sagt: Følg meg. Han vil lede oss frem til og inn gjennom døren. Og vi kan stole på at når han har sagt at døren til livet vil være åpen for den som følger med Jesus, da er den åpen. For: «Gjennom ham har både vi og dere adgang til Far i én Ånd.» (Efeserne 2,18)

Vi kunne sagt mye, mye mer om både bibeltimene, dører, vinduer, tilsynsmannens preken, fabelaktig musikk og korsang av ungdommene våre, misjonsmøte, spennende historier fra Israel, besøk av Noah og vennene hans på familiemøte, og moro-kveld hvor årets DELKER ble kåret. Men nå lukker vi, ikke døren, men denne reportasjen fra stevnet vårt. Og så gleder vi oss til å gå inn mange dører sammen i tiden som kommer.

Bibeltimene er tilgjengelige i opptak på nettsidene våre, og du må mer enn gjerne høre dem på nytt, eller lytte for første gang.

De gamle feiret sitt trøstemål. Om det var med eller uten stil forblir usagt.

Ingvald André Kårbø taler.

MIN SANG

HILDE SLETTEN

Nåde over nåde

Jeg er frelst, å for en nåde!

Jeg er frelst, å for en nåde!
Nåde over nåde.
Jeg er frelst, Å hvilken gåte!
Nåde over nåde.
Tenk all min synd har Jesus sonet!
Til sin brud har han meg kronet.
Jeg er frelst, å for en nåde!
Nåde over nåde.

Dag for dag han meg bevarer.
Nåde over nåde.
Frelser meg fra syndens farer.
Nåde over nåde.
Og om jeg synder, han forlater.
Dag for dag han meg bevarer.
Nåde over nåde.

Gud skje lov, snart er jeg hjemme!
Nåde over nåde.
Lammets sang jeg skal istemme.
Nåde over nåde.
Takk, Jesus. Takk for nådens under.
Takk for fred i sår og vunder!
Gud skje lov, snart er jeg hjemme.
Nåde over nåde.

Tekst og melodi: Sigurd Lunde

Salmeskatten vår er uendelig stor. For meg betyr sangen og sangerne mye, spesielt folketonen som denne «Jeg er frelst, å, for en nåde».

Jeg kommer ofte tilbake til denne salmen, hvor lengselen og vissheten i både tekst og melodi har satt seg fast i hjertet mitt.

Gjennomgangstonen er «Nåde» Et av de vakreste ordene jeg vet om. Nåde heter «Gratia» på latin, og fra det har vi ordet «gratis».

Nåde er å få noe for ingenting. Få noe på tross av alt. Nåden bærer alt det jeg ikke orker, og nåden får meg helt fram til målet som venter. Nåde over nåde er at jeg kan få tro det, og få gi det videre.

Det andre verset åpner med ordene «Dag for dag han meg bevarer, Nåde over nåde». Jeg kan bekrefte at det er

sant! Jeg har blitt båret, helt fra jeg var et lite barn og fram til i dag.

Nåden er gitt oss fordi vi trenger den, og fordi Gud elsker oss. Han bevarer oss, han forlater oss syndene våre, og gjennom Jesus har han frelst oss. For en Gud, og for en Fader!

Mennesker som har stått og står meg nær, har vist meg rikdommen i salmeskatten vår, og viktigheten av å holde den levende. Det å synge eller lese en salme kan være til hjelp i glede og sorg når vi selv er tomme for ord. En salme kan også bli som en andakt for oss selv, og i møte med andre.

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave» Ef 2,8.

Bertil Andersson / tilsynsman i DELK,
skriver i denne spalten om ulike perspektiver
og tanker som angår kirkesamfunnet

En åpnert dør – inn i vårt hjem

«Da de dro videre, kom han til en landsby der en kvinne som het Marta, tok imot ham i huset sitt.» Luk 10,38

Hus – eller hjem?

Hva er egentlig et hjem? Er det huset der vi bor, en betegnelse på fysiske vegger og tak? På noen språk kan hjem bety nettopp det. På mongolsk er ordet «ger» navnet på det karakteristiske teltet som mongolske nomader bor i på landsbygden. Men det samme ordet inneholder også betydningen «hjem», slik vi bruker det.

For at et hus eller en leilighet skal være et hjem, må det bo noen der. Det kan være en som er enslig. Det kan være et ektepar, en enslig forsørger med et barn eller to, eller en familie som fyller alle rom med livlige stemmer. Antall mennesker er ikke avgjørende.

Flere opplevelser denne sommeren har fått meg til å erkjenne at «hjem» er noe mye mer enn bare et hus. Da vi sammen med våre barn besøkte Mongolia denne sommeren, var vi en snartur innom «vårt hus» i byen Khovd. I seks av våre elleve år i Mongolia bodde vi der, og barna tenker tilbake på akkurat dette huset som sitt barndomshjem. Men sammen – i dette huset som det

nå bor andre i – fikk vi kjenne på at dette kapitlet er avsluttet for vår del. «Huset vårt» i Khovd er ikke vårt hjem lenger.

For noen uker siden flyttet mine svigerforeldre i leilighet, og Gunns barndomshjem ble gjort klart for salg. Da vi vandret gjennom det fraflyttede huset for siste gang, fikk vi begge en følelse av at nå er dette huset bare et tomt skall. Gunns foreldre har flyttet ut med alle sine ting, og de har skapt et nytt hjem. Våre tanker går derfor til deres nye leilighet og hjem når vi nå tenker på dem.

Hjem i Bibelen

Vi skal ikke lese mange sider i vår Bibel før vi hører om det første hjemmet. I 1 Mos 2 fortelles det om skapelsen av mannen og kvinnen. Allerede her aner vi omrisset av hvordan familieliv skal formes i stadig nye hjem, når mannen skal «forlate sin far og sin mor og holde fast ved sin kvinne ...» (1 Mos 2,24) I generasjon etter generasjon har

kvinne og mann gjennom ekteskapet etablert sitt hjem som en ramme for sine barn.

I hjemmet til Marta og Maria leser vi ikke om barn som vokser opp. Her er det to søstre som sammen med sin bror Lasarus har skapt et gjestfritt og åpent hjem. Flere steder i evangeliene kan vi lese at Jesus var velkommen i dette hjemmet. Søskenflokket i Betania var å regne som Jesu nære venner, som han var svært glad i (Joh 11,5).

Relasjoner – til andre og til Gud

Et godt hjem har gjerne en åpen dør. Hebreerbrevet minner oss om at vi ikke skal glemme «å være gjestfrie, for på den måten har noen hatt engler som gjester, uten å vite det» (Hebr 13,2). Som Marta og Maria kan vi invitere inn slekt og venner, både de som kan invitere oss tilbake, og de som ikke har mulighet for å yte gjengjeld. Særlig de som er alene eller ensomme vil ha et ekstra stort behov for å bli inkludert inn i varmen.

” **Flere opplevelser denne sommeren har fått meg til å erkjenne at «hjem» er noe mye mer enn bare et hus.**

Enda viktigere er det at hjemmet har en åpen dør for Jesus. For sine venner i Efesos kommer Paulus med følgende ønske: «Må Kristus ved troen bo i deres hjerter og dere stå roffestet og grunnfestet i kjærlighet.» (Ef 3,17) Vi kunne gjerne føye til et lignende ønske: Må Kristus ved troen bo i deres hjem. Der døren blir åpen for Kristus, blir hjemmet et godt sted. Da blir det ikke så farlig hvor stor leiligheten er, eller om vegger og golv er oppusset i løpet av de siste fem årene. I stedet vil fokuset være på å skape varige minner sammen. Og mest av alt vil det å ha det godt sammen med hverandre – og med Gud – være det viktigste av alt.

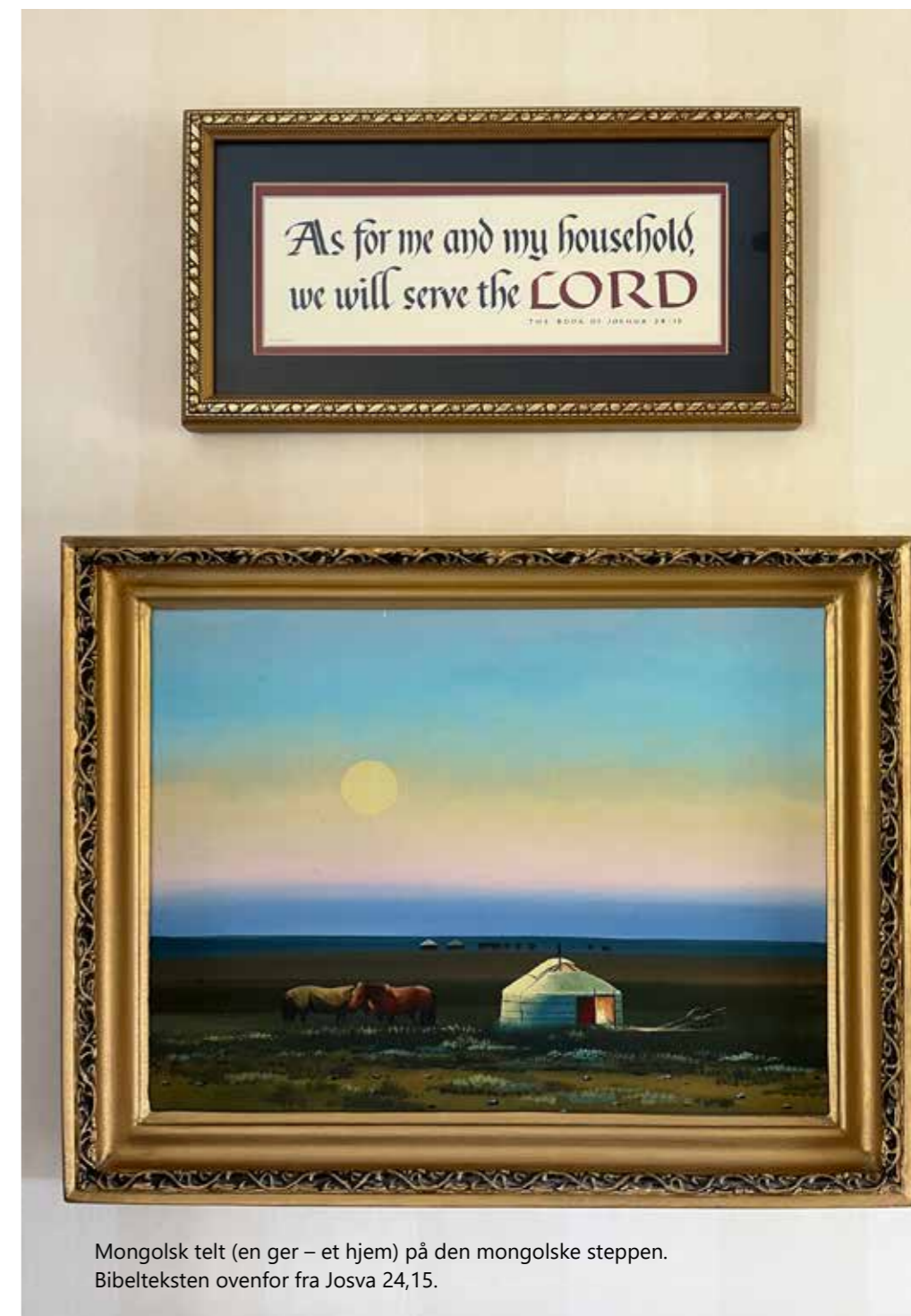
Hjem – til slutt

Våre jordiske hjem er viktige for oss så lenge vi bor her. Det å ha et sted vi kan kalle hjem er av uendelig stor verdi. Men en dag vil helsen skranke. Kroppen blir svekket, og til slutt ebber livet ut. Hva da?

Når vi i dette livet har etablert åpne hjem der Jesus får slippe til, vil våre jordiske hjem ha en større overbygning. Da kan vi klynge oss til håpet om det himmelske hjem, og si som Paulus: «Men vi har vår borgerrett i himmelen, og derfra venter vi frelseren, Herren Jesus Kristus. Han skal forvandle vår skrøpelige kropp og gjøre den lik den kroppen han selv har i herligheten. For han har makt til å underlegge seg alt.» (Fil 3,20–21)

Velsignet er det hjem for visst
Der lyset er vår Herre Krist.
Hvor han ei er, er verden tom,
med ham hvert hus en helligdom.

DELKs salmebok nr. 627,1

Mongolsk telt (en ger – et hjem) på den mongolske steppen.
Bibelteksten ovenfor fra Josva 24,15.

Jon Tore Lie, eldste i Bergen, var en av mange som ville si takk til Jan Bygstad.

Avskjedsgudstjeneste for Jan Bygstad

TEKST OG FOTO / BOE JOHANNES HERMANSEN

Etter 22 år som menighetsprest i DELK i Bergen, var det avskjedsgudstjeneste for Jan Bygstad (72) søndag 25. august i en fullsatt DELK-kirke. Egil Reindal (75) ble i samme gudstjeneste innsatt som vikarprest.

I gudstjenesten talte Bygstad over dagens tekst fra Lukas 17,7-10 om troskap i tjenesten og det å være en uverdlig tjener, slik Jesus sier det: For intet har dere fått det, for intet skal dere gi det!

Prest i DELK-Bergen Benjamin Anda var medliturg, og organist Harald J. Holtet og en gruppe sangere fra menigheten medvirket til at det ble en gudstjeneste som de mange deltagerne sent vil glemme.

Tilsynsmann Bertil Andersson innsatte Egil Reindal til vikarprest i DELK. Reindal har bakgrunn fra blant annet NKSS, NMS i Kamerun, som prest i Dnk, engasjert i UiO og ansatt ved NLA.

Mange gode og sterke ord ble framført under samværet i etterkant av gudstjenesten i takknemlighet for Bygstads tjeneste.

Det var en lang rekke hilsener, blant annet fra representanter fra lokalmenigheten ved Karl Egil Johansen og Jon Tore Lie, fra kirkesamfunnet ved tilsynsmannen og fra FBB ved Boe Johannes Hermansen.

– Du har vist oss evangeliet og blankpusset det, du har vist oss til en hel Bibel, og du har vist oss nådemidlenes betydning, var noe av det som ble fremholdt.

– Du er meget kunnskapsrik og grundig, en uredd og rakrygget prest og forkynner, ble også påpekt.

– Denne dagen er vemodig, du var sammen med din kone og ekteparene Johnstad og Gillesvik med på å ta initiativet til at DELK-Bergen ble startet, og du ble menighetens første prest. Du har hatt enorm betydning for menighetens vekst og profil.

– Gjennom skrift og tale har du også verdifulle kontakter i miljøer og sammenhenger langt utover DELK, både i inn- og utland. Dette har stor betydning, ble også understreket.

Likeledes: – Selv om du nå blir pensjonist, vet vi at du fortsatt vil være forkynner, lærer og skribent. Vi er glade for at vi fortsatt kan nyte godt av de gaver Gud har gitt deg.

Oljeberget på Ryenberget

TEKST OG FOTO / HÅKON VALEN-SENDSTAD

Det ble en flott oppstart med ungdomsklubben Oljeberget denne høsten. Over 40 ungdommer møtte opp. De var godt representert fra både 8., 9. og 10. klasse. Egil og Aram stod for serveringen. De grillte hamburgere og pølser. Alltid en innertier! På møtet ble det god sang og andakt med Kristian Sletner, som forkynte evangeliet for ungdommene. Tema for kvelden var: «Hvorfor måtte Jesus dø på et kors». Ungdommene satt som tente lys. Vi gleder oss til flere samlinger utover høsten.

Les siste nytt om menighetene på delk.no

Ungdommer startet bibelgruppe selv

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

For et års tid siden startet en gjeng ungdommer på Moe sin egen bibelgruppe. På eget initiativ samles de hjemme hos hverandre på søndag ettermiddager, etter kirketid selvsagt, eller en kveld i uken. Vi tar en prat med Ruben Løvland (bildet), en av ungdommene som dro det hele i gang. Han forteller at de ville ha et sted å prate om tro i hverdagen. For han vet at for å holde på troen må man leve nær troen.

– Hva har bibelgruppen betydd for dere?

– Det er så koselig å samles iblant i hverdagen, for vi synes det hjelper å samles for å styrke troen. Det er ekstra fint når vi kjenner hverandre så godt, for vi kan dele alt.

– Blir det tid til Bibel, eller er det mest sosialt?

– Vi leser gjennom en andaktsbok, med bibelvers som handler om det temaet vi snakker om. Det rekker vi fint hver eneste gang, fordi det er perfekt mengde lesing. Likevel varierer det ofte hvor konsentrerte vi er. Noen ganger har vi mye å si om emnet, andre ganger leser vi bare igjennom. Vi pleier også å be på slutten, for hva er en bibelgruppe uten bønn?

– Vil du anbefale andre å starte egne bibelgrupper?

– Ja, det vil jeg absolutt! Det trenger ikke å være mange, men noen du tør å dele tro med. Når man har bibelgruppe jevnlig, øker det også motivasjonen til å søke Gud mer i hverdagen.

«Dere har fått Jesus Kristus malt for øynene som den korsfestede»

Sitatet i overskriften er hentet fra Paulus' brev til galaterne (3:1) og viser til det som var sentralt i hans forkynnelse: «Vi forkynner en korsfestet Kristus» (1 Kor 1:23). I 1. Korinterbrev omtaler han sitt budskap som «ordet om korset», og til korintermenigheten sier han at han «ikke ville vite av noe annet hos dere enn Jesus Kristus og ham korsfestet» (1 Kor 1:18; 2:2).

En henrettet frelser

Vi er så vant til disse uttrykkene at vi knapt reagerer på dem. Men for tilhørere og lesere i de første århundrene må det ha lydt svært oppsiktsvekkende, ja, nærmest absurd. Kors og korsfestelse var jo entydig negativt ladede ord. I Romerriket ble bare kriminelle henrettet ved å bli hengt på et kors eller et tre. Og i Moseloven står det: «Forbannet er hver den som henger på et tre» (5 Mos 21:23; Gal 3:13). For å få fram det negative i uttrykksmåten, burde vi kanskje tale om «en henrettet Kristus» og vi kunne byttet ut ordet om «korset» med «galgen», «giljotinen» eller «den elektriske stol» for å få fram at korset var et instrument brukt for å henrette dødsdømte personer. Derfor ble talen om en korsfestet Kristus en «snublestein for jøder og dårskap for hedninger» (1 Kor 1:23).

På denne bakgrunnen er det kanskje ikke så merkelig at vi ikke finner noen avbildning av Jesus på korset i de eldste fremstillinger av bibelske motiver. Man vegret seg åpenbart for å vise en henrettet frelser. En hendelse i begynnelsen av det 4. århundre skulle endre dette. På denne tiden var det strid om hvem som skulle ha herredømmet i Vestromerriket. I år 312 kjempet Maxentius og Konstantin om makten over Roma og Italia. Forut for slaget fortelles det at Konstantin hadde et syn der han så et korslignende tegn på himmelen sammen med ordene «Ved dette tegnet skal du seire». Konstantin seiret og ga etter hvert kristendommen en favorisert stilling i Romerriket. Historien om synet han hadde hatt, førte til at korset ble sett på som et symbol på seier, ikke nederlag og død.

Den seirende

En av de eldste fremstillingene av Jesus som korsfestet, finner vi på et lite elfenbensskrin (i British Museum) fra ca. 420–430 der det på alle fire sider er utskåret motiver fra Jesus lidelseshistorie. Fremstillingen av den korsfestede er bemerkelsesverdig: Jesus henger ikke såret og død på korset, men står oppreist med hevet hode og åpne øyne. Det er den levende og seirende som er avbildet.

Det var på denne måten Jesus ble fremstilt, ikke bare i den eldste tid, men langt utover i middelalderen. Det som så ut som et nederlag, skulle vise seg å innebære en triumf over døden og djevelen. I forbindelse med at Paulus taler om de gudfiendtlige maktene og åndskreftene, sier han at Jesus viste seg som «seierherre over dem på korset» (Kol 2:15), eller som det heter i oversettelsen fra 1978: «Han triumferte over dem på korset».

Foto: Reidar Hvalvik

Krusifiks i Stordal kirke, Sunnmøre.

Denne triumferende Kristus pryder også mange norske krusifikser fra middelalderen. Et eksempel finner vi i Stordal gamle kirke på Sunnmøre. Krusifikset er trolig fra tidlig på 1200-tallet og fremstiller en oppreist og levende Kristus-figur med kongekrone på hodet. Han har nagler gjennom hender og føtter, men han virker uberørt av smerte og lidelse. Det var en slik Kristus som ble forkynt da Norge ble kristnet.

Den lidende

Slike triumfkrusifikser er imidlertid ikke enerådende i middelalderen, hverken i Norge eller i Europa for øvrig. Særlig på 1200- og 1300-tallet ble det vanlig å fremstille Kristus som lidende og død. Karakteristisk for slike krusifikser er at Jesus bærer en tornekrone, hodet er bøyd, øynene lukket og sårmerkene på kroppen er fremhevet – slik som på et krusifiks fra Tretten kirke, fra slutten av 1200-tallet.

Slike lidelseskrusifikser er utvilsomt mer realistiske enn triumfkrusifiksene, og de formidler da også et annet budskap: De viser hva slags grufull død Kristus led. I senmiddelalderen var det nok mange som tenkte at hensikten med slike fremstillinger var at de skulle vekke medlidenhet hos betrakteren. Uavhengig av slike tanker er det klart at slike bilder av Kristus nærmest er en visuell fremstilling av den lidende tjeneren i Jesaja 53 – forstått som en profeti om Jesus: «han ble såret for våre lovbrudd ... skylden som vi alle hadde, lot Herren ramme ham. Han ble mishandlet, han ble plaget, knust for våre synder ... Han tok på seg de manges synd og ble rammet i stedet for lovbrutere.»

Foto: © Kulturhistorisk museum, Universitetet i Oslo. CC BY-SA 4.0

Krusifiks fra Tretten kirke, Gudbrandsdalen.

Det nakne korset

I mange kretser oppfattes krusifikser som noe fremmed og katolsk. Ja, det er «katolsk» i ordets egentlige betydning, nemlig «allmenn» – slik vi finner det i trosbekjennelsen: «Jeg tror på én hellig, allmenn kirke.» Krusifiksene var en del av den allmenne kirkes arv – lenge før det var tale om ulike konfesjoner som «romersk-katolsk», «luthersk» eller «reformert». Og Luther var nok skeptisk til helgenbilder i kirkerommet, men ikke til bilder av Kristus eller krusifikser.

Det nakne korset som finnes i mange kirker, er ikke en arv fra Luther, men fra kalvinsk tradisjon der man

generelt var kritisk til bilder i kirkerommet. Man kan tolke det nakne korset som et symbol på at Kristus ikke er død, men oppstått fra de døde, og det er vel slik det ofte oppfattes. Men krusifiksene ivaretar det som var viktig for Paulus når han forkynte «en korsfestet Kristus». Selvsagt var han klar over at Kristus var stått opp fra de døde. Likevel malte han Kristus «som den korsfestede» for sine tilhøreres øyne og ører – enten det var for å understreke at Kristus var det stedfortredende sonofferet eller den triumferende kongen som hadde seiret over døden og djevelen.

Venner, vann og visdom

TEKST / ROLF EKENES, SENIORBARNELEIRASSISTENT

Barneleir er alt: frydefullt, litt skummelt, altfor kort! – med nye venner, seine kvelder, seige morgener, måltider over lydturen, kanopadling, bibeltimer, vannsklie, fotball, bønnevandring, tulle med lederne, kortspill, litt hjemlengsel, underholdningskveld, vannkrig, sumobryting, sangkonkurranse, pratekvelder – og utallig annet. Sommerleir – blant feriens desiderte høydepunkter for alle som får oppleve det.

Et sekstitalles fjerde- til sjuendeklassinger og et titalls ledere var på DELKS sommerleir på Solåsen ved Sandefjord fra 5. til 8. august. Solåsen er et drømmeleirsted – med nok av plass inne og ute, et eldorado av uteområder: fotballbane, kort vei til sjøen og stranda, skogholt med gedigen vannsklirenne, store gressplener til bare å ligge på ryggen i sola og le seg i hjel med nye venner. Eller den høye brygga nede på stranda hvor du kan hoppe uti og kanskje

svømme ut til badeflåten. Sommerdrøm, eventyr. Hvorfor kan ikke tida fram til neste års leir være mye kortere?

Noen vil spille spill eller kanskje perle eller tegne rundt det store bordet i allrommet. Eller prate og tøyse i sofagruppene. For ikke å si: sitte ganske stille (faktisk!) og høre misjonssjef Andreas snakke om hvem rundt om i Norge og verden som ennå trenger høre evangeliet. Og Erling prest fortelle om jakten på kongen – og kongenes konge. Om hvorfor Gud lot sin sønn Jesus dø en ganske forferdelig død på et kors for at vi kan bli frelst og ha et håp. Hele flokken følger intenst med på den levende framstillingen. Da oppstår følgende passiar: Ei jente på elleve rekker opp handa midt i talen. Erling: – Ja, hva lurte du på? Jenta: – Men ... men hvorfor måtte Gud gjøre det akkurat sånn, da? Kunne han ikke gjort det på en måte sånn ... at ikke Jesus fikk så vondt?

Et praktfullt spørsmål, helt inn til kjernen av evangeliets gåte. Og jenta – og alle de andre som var der og hørte på – fikk svar, et

klokt og varmt sådant. Ord ble forkynt, frø ble sådd, tanker og hjerter hos ti-tolvåringene fikk noe å fundere på, å tro på; visdom for livet og evigheten. Og etterpå var det bønnevandring. Lang kø av de som ville bli bedt for, eller som ville skrive bønnelapper. Leirsjef Rina er enestående fornøyd med årets sommerleir.

Hva Erling prest svarte? Spør ham! Da har du en god unnskyldning for å slå av en prat med ham ved neste anledning.

Møter og gudstjenester i DELK 4. kvartal 2024

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten	Moe	Telemark	Sotra	Bergen	Harda	Østfold	Kr.sand	Nord	Dalane	Jæren	Dato
06.10.2024	20. søndag i treenigheten	Mark 10,2-9	11.00		11.00	11.00	11.00		11.00		EgRe		11.00	MB n	11.00		SS n	06.10.2024
13.10.2024	21. søndag i treenigheten	Luk 16,19-31	RE n		11.00	PJ 18.00			11.00	11.00	11.00		BJH n	11.00	HA n*	OEng n	BBA n	13.10.2024
20.10.2024	22. søndag i treenigheten	Joh 12,35-36	HVS		MA	11.00	PJ n	BA sn	FAF		EgRe	BBA n	BJH/JaBy n	MB n			11.00	20.10.2024
27.10.2024	Bots- og bønnedag	Luk 18,9-14	11.00	MA n	11.00	PJ sn		FAF	11.00		BBA sn		BJH sn	MB sn	HA sn	OE sn	SS n	27.10.2024
03.11.2024	Allehelgensdag	Matt 5,13-16	BJH n		17.00	11.00	11.00	11.00	PJ sn		JaBy n		FAF n	MB n			OEng sn	03.11.2024
10.11.2024	25. søndag i treenigheten	Matt 14,22-34	11.00		UA n	OEng	BBA n	MB n	HA n	JaBy n	11.00		BJH n	11.00		11.00	SS n	10.11.2024
17.11.2024	26. søndag i treenigheten	Joh 9,1-7.35b-38	HVS sn		11.00	11.00	MA n	11.00	11.00		BBA n		BJH n				OEng n	17.11.2024
24.11.2024	Domssøndag/Kristi kongedag	Matt 25,1-13	11.00		MA	11.00		11.00	11.00		BBA n		11.00	MB n	HA n	PJ n	11.00	24.11.2024
01.12.2024	1. søndag i adventstiden	Matt 21,10-17	11.00	HVS n	11.00	PJ	11.00	ER n	FAF		BBA n		BJH n	MB n			JRD n	01.12.2024
08.12.2024	2. søndag i adventstiden	Joh 16,21-24	HVS n		PJ n	11.00	ER n	17.00	FAF n	EgRe	11.00		BJH sn	11.00	MB n	OE n	11.00	08.12.2024
15.12.2024	3. søndag i adventstiden	Joh 5,31-36	15.00		11.00	18.00	11.00	MA n	17.00		BBA n	EgRe	BJH n	MB n			ER n	15.12.2024
22.12.2024	4. søndag i adventstiden	Matt 1,18-25	11.00			11.00			11.00		BBA n		11.00		HA n			22.12.2024
24.12.2024	Julaften	Luk 2,1-20	HVS 14.00		MA 15.00	PJ 15.00		ER 14.00	FAF 15.00									24.12.2024
25.12.2024	1. juledag	Joh 1,1-14	HVS 12.00		MA n	PJ n	ER n	RE n	FAF n		BBA n		BJH n	MB n		OEng n	OE n	25.12.2024
26.12.2024	2. juledag	Joh 16,1-4a		MA n		11.00			11.00		BBA n		BJH/RA n					26.12.2024
27.12.2024	3. juledag	Romjulskveld				PJ 18.15												27.12.2024
29.12.2024	Romjuls søndag	Luk 2,25-35	11.00		15.00		11.00						BJH n					29.12.2024

* i Alta

Initialer og navn

AJ Andreas Johansson
BA Bertil Andersson
BBA Benjamin Bjørnsen Anda
BJH Boe Johannes Hermansen
EgRe Egil Reindal
ER Erling Rantrud
FAF Fred Arve Fahre
HA Henning Alsaker
HVS Håkon Valen-Sendstad
JRD Jan Roald Dahlstrøm
JaBy Jan Bygstad
MA Morten Askjer
MB Mikael Bruun
OE Ottar Endresen

OEng Olaf Engestøl
UA Ulf Asp
PJ Peter Johansen
RA Ragnar Andersen
RE Rolf Ekenes
SS Stig Syvertsen

Initialer og gudstjeneste

kl 11.00 om ikke annet er oppgitt
Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/fellesmøter
n – Natverd
sn – Skriftemål og nattverd

NB! Endringer kan forekomme. Følg med i kalenderen for din menighet på www.delk.no

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved tre betalingsmåter, enten ved å registrere avtalegiro, ved å bruke KID-nr. (kontakt DELKs kontor), eller Vipps med underkategorier.

Gaver med skattefradrag via Vipps: #574554

DELKs skattefradragsordning – her er det viktig å velge underkategori (formål) i Vipps-appen, f.eks. prestetjenesten, misjon, DELK Ung, Barne- og familiearbeid eller lokale formål.

Bankkontonr. for gaver til DELK

– med og uten skattefradrag:
3000 24 91210

Følg med på www.delk.no og DELKs Facebook-sider

I Ordets tjeneste

For 22 år siden startet DELK Bergen menighet opp. Jan Bygstad har vært prest fra de startet og helt til nå. Søndag 25. august holdt han sin avskjedsgudstjeneste.

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / BOE JOHANNES HERMANSEN

Denne journalisten fikk ikke med seg gudstjenesten, men på toget til Bergen hørte jeg prekenen til Jan på Youtube. Gjennom mange år har Jan holdt utallige prekener og bibeltimer til glede for svært mange mennesker. Flere av disse finnes på nett. Nå blir han formelt pensjonist, men Jan kommer til å fortsette å både skrive og preke, så det blir mulig å lytte til hans forkynnelse på mange måter i årene som kommer.

Jan har mye på hjertet, og spør man ham om noe, får man gjennomtenkte svar i presise ordelag. Han vet hva han mener, og vet hva han vil. Han vil for eksempel ikke bli tatt bilde av denne dagen. Det er ikke fordi han er spesielt brydd. Det finnes andre bilder av Jan vi kan bruke i dette intervjuet.

- Jeg er ikke kledd for det, sier han.
- Hvis jeg skal bli intervjuet som en prest, må jeg se ut som en prest.

En halvstudert røver

Allerede på på gymnaset dukket kallet til å bli prest opp.

– Vi var på en påskeleir, og forkynnelsen der skapte en klar bevissthet om at det var den veien jeg skulle gå. Før det hadde jeg en altopplukende interesse for naturvitenskap. Matematikk, fysikk, kjemi var min store lidenskap, men jeg måtte legge det på hyllen.

– *Er det noe savn knyttet til dette?*
– Nei, ikke savn, men jeg har jo holdt vedlike interessen for det. Jeg er ganske interessert i mangt som har med naturvitenskapen å gjøre.

Jeg kommer med en påstand. Nemlig at Jan må være en av de mer beleste folkene der ute. Jan er ikke enig, og med et glimt i øyet kaller han seg heller for en halvstudert røver.

- Jeg kan litt om alt mulig, sier han.
- Elsebeth og jeg har vårt sommerhus i Danmark i et stort fugleområde. Så jeg liker å se på fugler og følge med

” **Vi visste jo at det ikke var noen vei ut av sykdommen. Det å ha en menighet som var så til de grader trofast, det var godt.**

i deres liv. Jeg har fått en svoger der som er fuglefotograf. Det er et svært våtmarksområde der vi bor, og han tar helt fantastiske fuglebilder.

Jan trakk frem telefonen og viste meg noen aldeles nydelige bilder av isblå isfugl, sanglerke i svevet og et nydelig bilde av den sky gjøken.

– En sommerkveld på Ulriken for å nyte solnedgangen, så jeg en gang noe som kom flygende som lignet en falk. Men det var en gjøk. Den satte seg på berget og begynte å gale. Og mens jeg satt der, kom det en falk stupende over hodet på meg mot gjøken. Den kom seg unna med nød og neppe. Det var et sjeldent syn. Sanne ting har jeg stor glede av.

Båret av menigheten

Da DELK Bergen startet opp, var Jan gift med Kjersti. Hun hadde en egen evne til å få folk til å føle seg velkommen i kirken. Hun var viktig for menigheten, og menigheten var viktig for henne. Da Kjersti ble syk og døde, fikk Jan oppleve betydningen av menighet også utenfor kirkerommet.

– Menigheten fulgte hele veien, støttet oss og bar oss med bønn. Vi visste jo at det ikke var noen vei ut av sykdommen. Det å ha en menighet som var så til de grader trofast, betød ubeskrivelig mye.

– Da hun var syk, hadde vi bestemt å selge huset og flytte til leilighet, men døden kom en god del raskere enn ventet. Bare to dager etter begravelsen var huset lagt ut for salg. Barna våre hjalp mye, men selve flyttedagen stilte menigheten opp. Fem uker etter begravelsen stilte de mannsterke opp med folk og biler og tok hele børen i løpet av en dag. Det var en fantastisk hjelp. Menigheten har vist seg som en menighet med veldig omsorg. Det er noe jeg kan se tilbake på med stor takk.

Kjærlighet i Danmark

For et par år siden giftet Jan seg med sin Elsebeth. Han har hatt mye forkynnelse i Danmark, og våren 2020 talte han på bibelskolen til Luthersk Mission i Hillerød. Mange hundre var samlet der, og Jan kom i prat med Elsebeth.

” Vi skal ikke basere selvbildet på at vi har noe å vise til, men at vi er elsket.

– Jeg kom hjem like før Norge stengte ned på grunn av korona. Like etter fikk jeg mail av henne om at hun hadde fått korona. Hun var engstelig for at jeg kunne være smittet siden vi hadde pratet sammen. Det var jeg ikke, men jeg lovet å huske på henne og be for henne. Så ble hun veldig alvorlig syk. Det førte til at vi holdt kontakten via e-post. Så det var begynnelsen på det hele. Det er med stor takknemlighet at jeg har fått henne.

Ordets betydning

Det er mange som har lagt merke til Jans helt spesielle hukommelse. Om det er kirkehistorie eller Bibel kan han ofte trekke frem og sitere uten å måtte slå opp som oss andre.

– Jeg husker ting jeg er interessert i, men det tror jeg er felles med de fleste andre, begynner Jan før han utdyper:

– Min viktigste åndelige lærer i studietiden, Øyvind Andersen, var helt klar på at du ikke bare skulle lære deg bibelvers, men du skulle lære deg bibeltekster i sammenheng.

– Det har jeg prøvd å gjøre. Og det tror jeg er noe som er veldig viktig for den personlige delen. Men også når du skal være prest og forkynner. Da skal man ha et reservoar av bibeltekster liggende i minnet. Det som skjer når du lærer ting utenat, er at det ligger i sinnet, går inn i underbevisstheten, og da blir det tekstene som arbeider med deg, og ikke du som arbeider med tekstene. Det tror jeg ikke er noen ting som kan erstatte. Skal man være

prest, så bør det være en hovedsak med arbeidet. Det handler om å lære seg sentrale tekster utenat, pluss mest mulig av Salmenes bok.

– Man sier noen ganger at forkynnerens oppgave er å gjøre ordet levende. Men det er det slettes ikke. Poenget er at ordet er levende, og vi er døde. Det er Guds ord som skal gjøre oss levende. Ordet skal bruke forkynneren og ikke omvendt.

Og som en bekreftelse på det vi snakker om, siterer Jan Johannes 6 og sier: «Det er Ånden som gjør levende, kjødet gagnar ikke noe. De ordene jeg har talt til dere, er ånd og er liv.» Der ordet kommer og får gjøre sin gjerning, der får vi liv. Det skal predikanten være et redskap for.

Jan snakker om at vi er døde i oss selv.

Unyttige tjenere og slettes ikke uerstattelige.

– Men evangeliet handler om noe helt annet. Nemlig at jeg som er så ødelagt av det onde, allikevel er elsket! Vi skal ikke basere selvbildet på at vi har noe å vise til, men at vi er elsket. Da kan vi snakke både om syndefordervelsens dyp, og det vi eier i evangeliet.

Et hellig tempel og en stein i skoen

Jan vet godt at han noen ganger kan oppleves provoserende både i spissformuleringer, men også med lange avhandlinger. Det bekymrer ham ikke så mye.

– Bibelen skal være provoserende, for Bibelens tenkemåte er ofte så annerledes enn vår. Jeg hadde en gang en sokneprest som hadde en målsetting om at når folk gikk hjem,

så skulle de føle seg glad og oppløftet. Det har aldri vært min målsetting. Og la oss si det sånn: Hans forkynnelse skapte de hyggeliges samfunn og ikke de helliges samfunn.

– Hele hensikten med at vi er kirke, er at Ordet skal skape menighet. Paulus sier i skriften: «Vet dere ikke at dere er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i dere? Dersom noen ødelegger Guds tempel, da skal Gud ødelegge ham. For Guds tempel er hellig, og det er dere.» 1 Kor 3,16–17

– Det er perspektivet på hva menigheten er. Den er Guds hellige tempel. Åndens bolig. Det tror jeg er noe som altfor fort går i glemmeboken i veldig mange sammenhenger.

– *Er du redd for at denne bevisstheten skal miste plassen nå som du går av?*

– Tja, det vet jeg ikke. Jeg kommer til å både tale og skrive fremdeles. Jeg kommer til å minne om dette stadig. Jeg kommer stadig til å si ting som kanskje vil være litt provoserende.

– *Blir du en 7. far i huset nå som du blir pensjonist?*

– Nei, jeg er mer en stein i skoen, sier Jan med et smil. Det har alltid vært mitt kirkelige kall, det.

Det dyrebare Ordet

Nå trer Benjamin Anda inn i full stilling som prest i Bergen. I tillegg har de nylig fått vikarprest som du kan lese om et annet sted i dette bladet. Men Jan og Elsebeth blir ikke borte fra menigheten.

– Vi vet ikke helt hvordan vi skal fordele tiden i Norge og Danmark fremover. Til neste år har jeg fire taleoppdrag i Danmark. Så vi kommer vi nok til å være der en del. Elsebeth solgte leiligheten i Købehavn og kjøpte sommerhus i nærheten av sin familie. Det gir oss gode muligheter til å holde kontakten med dem.

– Det er en prest i området, Preben Skov Jensen, som har god klassisk luthersk forkynnelse. Han er en meget sjelden fugl i Den danske folkekirke.

– Vi er veldig takknemlig for at han er der. Folk kommer langveis fra for å høre ham. For ordet er dyrebart for dem.

– *Du snakker mye om at vi må ta vare på ordet, men færre og færre i samfunnet kan noe særlig om det. Er du pessimist for fremtiden?*

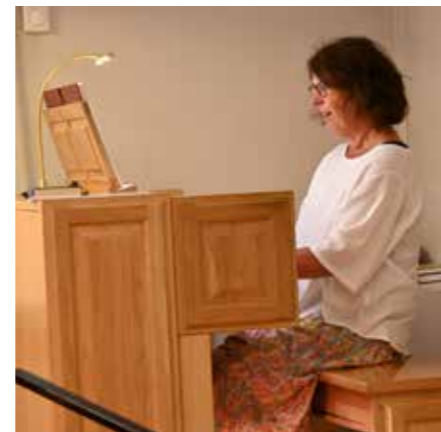
– Det står i Samuelsbøkene at Guds ord var

dyrt i de dager, og av syner var det lite. Sånn er det også i vår tid. Og jeg tror at Gud holder på å flytte lysestaken. Det er en alvorlig situasjon som svært få tar høyde for. Jeg mener DELK er nødt til å tenke alvorlig igjennom dette. Og be om at Herren ikke må flytte lysestaken fra oss som kirkesamfunn. Det tror jeg også er en del av det som kanskje skal sies.

Vi takker Jan for den tjenesten han har hatt både hos oss i DELK og mange andre steder. Både han og andre kommer til å fortsette tjenesten med Ordet. Sjelden er uttrykket «siste ord er ikke sagt» mer riktig og viktig.

Jan sammen med Benjamin Anda, som nå trer inn i full prestestilling i Bergen.

Jan sin kone Elsebeth ved orgelet.

Et glimt fra DELKs misjonsprosjekter:

Machase – et krisesenter i Jerusalem

Navnet «machase» er hebraisk og betyr «tilflukt», som f.eks. i Sal 46,2: «Gud er vår tilflukt (hebr: machase) og vår styrke, en hjelp i nød og alltid nær.» Det handler om å dele Jesus sin kjærlighet, særlig med dem som ingen andre hjelper. Noen av de som får hjelp, finner også veien til troen på Jesus.

TEKST / ANDREAS JOHANSSON

Noen av medarbeiderne i Machase.

Via Den norske Israelmisjon (DNI) har DELK støttet Machase siden 2022. Krisesenteret Machase har bare én deltidsansatt og beskjedne driftskostnader, siden det meste av arbeidet i Machase gjøres på dugnadsbasis.

Vi gjengir fra Machase sitt eget nyhetsbrev, skrevet av Lena Levin:

Først av alt vil vi takke dere alle for deres støtte i bønn, for deres solidaritet, for deres besøk og bidrag og for pengestøtte. Uten dere ville vi ikke vært i stand til å utføre arbeidet vårt. Dere er virkelig en velsignelse for oss og folket vårt. Dag etter dag må vi finne vår vei midt i denne lange og utmattende krigen. Daglig må vi gjøre riktige valg, for å kunne avgjøre hva som skal gjøres først og hvem vi skal hjelpe. Nå ser det ut til at nesten alle er traumatiserte

og nesten enhver familie er i krise. Dette gjør byrden for de som slet fra før enda større. Men noen må bære tragediene og byrdene sine gjennom livet. Mens krigen gjør smerten deres større. I dette brevet vil vi dele to fortellinger om alenefedre. Til vanlig er det ikke enkelt å være aleneforeldre, men nå er det nesten for mye å bære. For å beskytte identiteten til disse to har vi endret på navnene og på noen detaljer.

«Ivan»

Ivan kom fra Russland til Israel for noen år siden med tenåringsdatteren sin. I Russland opplevde han en arbeidsulykke som gjorde ham funksjonshemmet. Kona hans ville ikke ta vare på ham, så hun forlot både ham og datteren. Uten medisinsk oppfølging, uten arbeid og uten penger, så bestemte han seg for å flytte til Israel. Dette var hans siste håp. Og her skjedde det tre mirakler: Kirurgi ga ham tilbake evnen til å bevege seg, datteren hans kom inn på den beste internatskolen, og han møtte mennesker fra ulike organisasjoner (Machase er én av disse) som hjalp ham til å komme seg på føtter fysisk og psykisk. Nå arbeider han, går på treningsstudio hver dag, og datteren hans er en av de beste i klassen. Neste år skal hun inn i hæren. I terapismtalene forteller han at han ikke lenger er suicidal som før, men at han har håp for framtiden og at han tror at Gud brakte ham til Israel.

«Chaim»

Chaim kom til Jerusalem fra Nord-Israel helt i begynnelsen av krigen. Da vi møttes første gang, snakket vi sammen noen timer om livet hans. Han var rystet og dypt lei seg. Han hadde blitt minnet om alle traumatiske erfaringer fra fortiden, og det var viktig for ham å fortelle. Han vokste opp i en ultra-ortodoks familie i Mea Shearim. Da han var 14 år, rømte han hjemmefra pga. at han ble misbrukt, og ble med i en gategjeng. Etter noen år på gata sluttet han endelig med stoff og gjorde ambulansetjeneste i hæren ved grensa til Syria. Etter militærtjenesten bestemte han seg for å bli i Nord-Israel og giftet seg. Livet var herlig. Da ekteparet fikk en sønn, kjente de seg lykkelige. Men dessverre fikk gutten noen år senere diagnosen alvorlig autisme. Som ambulanspersonell tok Chaim seg av gutten, noe som skapte sterke bånd mellom

Klær som venter på å bli delt ut til fattige i Jerusalem

Noen av de Holocaustoverlevende.

ham og sønnen. Men så ble skjedde det en forferdelig trafikkulykke, og kona ble lam. Chaim klarte ikke å ta vare på begge to, både kona og sønnen, så han var nødt til å gjøre et vanskelig valg. Kona flyttet til foreldrene sine som tok seg av henne, og så satt han alene igjen med sønnen som nå fikk all hans kjærlighet og omsorg. Da krigen brøt ut, måtte han evakueres fra Nord-Israel og han bor nå i Jerusalem med sønnen sin. I begynnelsen bodde han i et hotellrom, men nå leier han en liten leilighet. Han og de andre internt fordrevne vet ikke når de vil kunne flytte hjem igjen. Men han er veldig takknemlig for at han ikke bare har fått pengestøtte og sosial hjelp for seg og sønnen i Jerusalem, men at han også har muligheten til å snakke om og prosessere smerten sin. Han sier nå at han opplever en ny epoke i livet sitt og til og med en mulighet for å kunne forsones med foreldrene sine etter mange år uten kontakt.

Kjære venner! Vi velsigner dere med gleden i frelsen og oppstandelsen til vår Frelser Yeshua haMashiach (Jesus Messias)!

Skolehage på Bjerkely

Dette skoleåret bruker elevene på Bjerkely mye tid på å dyrke mat i egen kjøkkenhage. Inspirasjonen kom fra lærernes besøk på en gård i Undumsdal.

TEKST / BEATE FJELDE DØVIK

På planleggingsdagene før skolestart høsten 2023 dro alle ansatte på Bjerkely skole til Holt gård i Undrumsdal for å få litt inspirasjon til hvordan man kan lage en skolehage. Roar Lefsaker tok de ansatte med på omvisning på gården og viste fram flere muligheter for enkel dyrking på lite plass. På Holt hadde de blant annet lagd en «rundhage» som de delte i ulike sektorer og vekslet på hvilke grønnsaker de dyrket i de ulike sektorene. De ansatte ble så inspirert av Roar at vi brukte skoleåret 23/24 til å lage vår egen hage.

Utedager og agurker

Torsdag 14. september åpnet vi prosjektet med en utedag for hele skolen. Noen spikket og saget ned småtrær for å tynne ut litt av skolens uteområder. De brukte pinnene til å ramme inn hagen og beskytte mot rådyr. Elevene fikk lære litt om hva som trengs i jorda, og at vi ikke trenger å grave i jorda og forstyrre mikrolivet for at grønnsakene skal ha det bra der. Elevene la ned våte aviser som på sikt skal kvele ugresset og gjøre jorda under til god grønnsaksjord. I vinter sådde elevene gulrøtter i melkekartonger som stod ute i kasser. Da våren kom, ble det gjødslet i hagen og gjerdet ble ferdig.

Foto: Bjerkely skole

Inne i klasserommene ble det sådd både erte-spirer og agurk. Agurkplantene får stå i vinduene, og de ulike klassene har også gitt dem navn.

Sommer i hagen

SFO har hatt på planen å vanne i juni og august, men det har også regnet

mye i sommer, og det har vært bra for skolehagen vår. I løpet av sommeren har det dukket opp både gulrot, tomat og poteter og ganske mye ugress, så utover høsten er det gode muligheter for å jobbe der igjen. Hage er et langtidsprosjekt, og vi fortsetter også dette skoleåret med å bruke tid og krefter på å dyrke mat i hagen vår.

Tre i skolehagen

– Hva liker du best i skolehagen?

Yeruzalem (11):

– Jeg liker ikke at det er kubæsj der, men jeg gleder meg til å smake på løken!

Kabiel (11):

– Jeg liker at vi får jobbe og vanne og at vi får planter og kanskje grønnsaker

Susanne (lærer):

– Jeg liker at barna får lære noe som de kan ha nytte av og som de kanskje ellers ikke ville lært. Og så er det veldig gøy! Jeg lærer like mye som barna.

NYTT FRA SKOLEKONSULENTEN

TEKST / TORE SLETTVIK

Skoleledersamling på Granly og Veierland

8. august hadde skolelederne i DELK sin årlige storsamling (ellers i året møtes bare rektorene jevnlig), denne gangen på Granly skole og kirke i Tønsberg – og på tur til øya Veierland mellom Nøtterøy og Stokke.

Vi startet dagen med en andakt i kirken, ved Peter Johansen. Han delte gode ord om hvile.

Så hadde vi en økt med ulike skolesaker, der vi bl.a. snakket om neste års personalseminar, kompetanseutvikling i samarbeid med NLA Høgskolen og kontakt med lærerskolestudenter. Rektor på Bjerkely skole, Beate Fjelde Døvik, hadde spennende presentasjon om profesjonelle læringsfelleskap.

Samlingen på Granly ble avsluttet med en god, varm lunsj. Siste del av dagen forflyttet vi oss til Tenvik på Nøtterøy der vi tok ferge over til Veierland, en koselig, nesten bilfri øy med rundt 100 fastboende og mange sommergjester. Der hadde vi tid til gode samtaler mens vi vandret rundt i et nydelig landskap. Og på en av øyas to kaféer samlet vi oss rundt utebord til kaffe/brus og gjærbakst. På vei tilbake til fergekaia ble det tid til et stopp ved kirken.

Det var en fin dag der vi fikk kjenne på fellesskapet i skoleledelsen, før det «braker løs» med skolestart på hver av de fem skolene.

BARNE – OG FAMILIESIDENE

Av: Mette B. Dyrhovden og Erling Rantrud

Vekster i Bibelen

Visste du at i Bibelen nevnes ...

Purreløk, løk, agurk og melon? Se 4 Mos 11, 5-6

Sennep? Se Mark 4,30-32 og Luk 17,6

Tistler og nesler? Se Matt 13,7

Bygg og hvele? Se 2. Mos 9,31, Esek 4,9, Joh 6,9, Rut 1,22, 1. Mos 41,5-6, Joh 12,24

Fikentre? Se 1 Sam. 25, 18, Mos 9,10, Joh 1,48, Matt 7,16

Eple? Høys 2,5

Eik? Esek 17,6

Seder? Amos 2,9

Druer/vintre? Joh 15,1

Papyrus? Jesaja 18,2

... og mange, mange flere planter og vekster. Slå gjerne opp versene og les dem alene eller sammen med noen i familien.

Klarer dere å finne flere?

Konkurranse

Har du lyst til å være med på en konkurranse? Vi velger ut to heldige vinnere. Dette er det du må gjøre for å delta:

1. Lag en tegning fra et av versene i Bibelen som inneholder planter eller vekster. Du kan velge å tegne kun selve planten, eller tegne det som det fortelles om i verset. Tegningen kan være på ark eller tegnet digitalt. Det er ikke lov å bruke KI-verktøy.

2. Skriv hvor i Bibelen du tegner fra. Og husk å legge ved en lapp med navnet ditt, hvor gammel du er og adressen din!

3. Send tegningen til: **Underveis**. Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn, Dovikveien 2 3176 Undrumsdal eller skann bildet og send det til erling.rantrud@delk.no innen **25. oktober 2024**. Vi gleder oss til å se tegningene!

Illustrasjon: Erling Rantrud

Premien er en grublekopp med bleksprut og bibelvers på. Og kanskje en liten overraskelse oppi koppen!

Alle mellom 0 og 18 kan delta!

To vinnerbidrag trykkes i neste utgave av Underveis og premieres.

Torunn, Mette, Reidar, Anne-Martha og Erling i redaksjonen er dommere.

Lær deg sangen!

**Allt er skapt av deg, o Gud,
ved din makt og på ditt bud:
luft og lys og sjø og land,
fugl i skog og fisk i vann.**

**Blomst på mark og frukt på tre,
sol og regn og vind og sne,
hver en ting av stort og smått
har du skapt, og skapt det godt.**

**Allt er skapt av deg, o Gud,
ved din makt og på ditt bud.
Allt som lever her på jord,
priser deg, vår Skaper stor!**

For å høre sangen på Youtube og synge med:
Søk Allt er skapt av deg o Gud + Ivar Skippervold
Sangen kan du også se i Salmeboken nr. 762

Et epletre til morfar

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

«Hvorfor er det epler på trærne, mamma?» Den lille jenta hadde akkurat fått et eple i hodet. Hun hadde ikke vært slem med treet i det hele tatt. Hun bare satt under treet, og plutselig falt et eple ned. Midt i hodet på henne. Det gjorde litt vondt.

«Jeg vet ikke helt», svarte mamma. De svarer ofte sånn, de voksne. De vet ikke helt.

«Vet du halvt?» sa den lille jenta. Mamma så først litt forundret ut. Så smilte hun. «Jeg tror jeg vet halvt», sa hun, før hun fortsatte, «kanskje vi finner ut resten sammen?»

Endelig begynte mamma å fortelle. «Trærne må lage frø for at det skal gro opp nye trær. Og frøene til epletreet er inni eplene.» «Jeg liker ikke frøene i eplene», avbrøt den lille jenta. «Det gjør ikke noe», sa mamma. «Du trenger ikke spise dem, du kan spise det søte på eplene, og så vi kan jo plante frøene i stedet!» «Ja! For da blir det sikkert tusen epler neste gang!» sa den lille jenta med høy stemme.

«Mamma, vet du hva? Jeg er glad for at frukt smaker godt og at det ikke smaker fisk.» «Det er jeg også», sa mamma.

«Morfar liker også epler, ikke sant?» sa den lille jenta. «Men han har vondt i foten og kan ikke plukke epler selv. Kan vi plukke epler til morfar, mamma?» Mamma rakk ikke å svare en gang før den lille jenta fortsatte. «Mamma, vet du hva jeg tror? Jeg tror at Gud skapte epler for at vi skal gi gode ting til hverandre. Et eple til meg, og et til morfar, så får vi smake det søte begge to!» Mamma så på den lille jenta med noen rart, men fint i øynene sine, så sa hun: «Det tror jeg også.»

«Og hvis vi planter sånne frø og får flere epletrær, så blir det mange gode ting og ikke lille.» sa den lille jenta. «Få», sa mamma, «få gode ting.» Men den lille jenta skjønte ikke helt hva mamma mente med det. I stedet sa hun: «Jeg går inn til morfar.» Så tok strakte hun seg opp og plukket to røde epler fra den nederste greinen på treet, og tasset avgårde mot huset.

«MORFAR! HVOR ER DU?» ropte den lille jenta mens hun sparket av seg støvlene. Hun trengte egentlig ikke rope, for hun visste hvor han var, men det var fint å rope litt av og til. Så gikk hun inn i stuen, og der satt morfar. Med brukket bein med gips på og det hele. Han satt og leste i en stor bok som så fin ut.

«Vil du smake noe godt, morfar? Lukk øynene.» Så lukket morfar øynene, gapte opp munnen, og den lille jenta stappet eplet inn i munnen mot ham. «Hm, knask, krønsj, moms», sa det før morfar fortsatte. «Det var et godt eple. Akkurat det jeg hadde lyst på. Tenk at du visste at jeg nettopp satt og leste om frukt akkurat nå!»

«Hva leste du, morfar?» sa den lille jenta mens hun satte seg ned på puffen og tok en stor knasebit av sitt eget eple. «Jeg leste om frukt i Bibelen», sa han. «Hva? Står det om frukt i Bibelen? Jeg trodde det sto om Gud og Jesus og Arken og sånn!» «Det står masse om frukt i Bibelen», sa morfar. «Allslags frukt. Epler og fiken og druer og dadler og sikkert flere. Men nå leste jeg om en annen type frukt. Åndens frukt.» «Hva er det?», sa den lille jenta.

«Er Den hellige ånd også sulten?» «Ikke akkurat», sa morfar og lo. Så leste han: «Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, ydmykhet og selvbeherskelse.» (Galaterne 5,22-23)

«Hm», sa den lille jenta. «Jeg vet ikke helt hva alle de ordene betyr. Men kanskje mitt eple kan være glede, og så kan ditt eple være vennlighet? For jeg er glad i deg, og vi er jo venner!» «Det kan det», sa morfar. Så sa de ikke mer, men de spiste opp eplene sine begge to, og den lille jenta puttet eplekrottene i lommen. Etterpå skulle hun gå ut og plante dem i hagen.

DELK Ung sommerleir 2024

TEKST / BENJAMIN ANDERSSON, LEIRSJEF FOTO / SARA BORDING OG ÅSMUND HELLAND

Tradisjonen tro kom det ungdommer fra Skien, Sandefjord, Tønsberg og Oslo rullende inn på parkeringsplassen til Kvitsund gymnas den siste uka i juni. 16 voksenledere sto klare for å ta imot de 61 påmeldte ungdommene. Leiren kickstartet med en kickoffaktivitet (vi fikk ikke kalle det sporløype) som innebar at deltakerne fikk bli bedre kjent både med hverandre og med lederne. Lederne erfarte også at den ble litt vel lang, og har lovet å kutte på antall poster til neste år :-)

Temaet for sommerens leir på Kvitsund gymnas var disippelliv, og leirprestene Håkon Valen-Sendstad og Fred Arve Fahre ledet oss gjennom gode bibeltimer hvor vi fikk et innblikk i hva det egentlig vil si å være en disippel av Jesus. Stikk-

ordene for bibeltimene var lytte, lære og leve, og det ble satt fokus på hvordan vi kan lytte til Jesus i hverdagen, blant annet gjennom stilletid og bibellesning, hva vi kan lære fra Jesus, og hvordan vi kan leve ut det vi lærer blant våre medmennesker. På kveldstid holdt den yngre garde bestående av Emil Simonsen, Marit Eide og Marie Tretteteig gripende kveldstaler for ungdommene våre. I løpet av leiren hadde vi også to spennende seminarer om «hva skal vi tenke om Pride» som ble holdt av Fred Arve, og om temaet «tvil» som ble holdt av Håkon og Emil.

Flere av ungdommene fra ledertreningsopplegget Følg meg bidro på leiren. De fikk lede møter og holde kveldsbønn, og flere var med i lovsangsteamet. Musikk og lovsang løftet møtene takket være

vårt flotte ungdomsband med gode musikere og sangere, under ledelse av Høye Løvland. Det var en fryd å få lovprise Gud gjennom en blanding av tradisjonelle salmer og mer moderne lovsang, med godt og evangelisk fokus.

Rekorder er til for å brytes! Det viser virkelig DELK-ungdommen på leir! Til tross for at vi var omtrent like mange deltakere som i fjor, så samlet vi inn nesten 20 000 kr mer! Vi samlet inn hele 83 097 kr på noen få timer i løpet av lørdagens misjonsprosjekt. Hva som fører til at vi klarer å slå rekorden år for år, er vanskelig å si, men giverglede og engasjerte ungdommer hjelper virkelig på! Det virket kanskje som at ungdommene ville se leirsjefen lide, som nå må ta oppvasken hjemme i en måned etter at lederlaget tapte konkurransen om å samle inn mest penger :-). Deltakerlaget vant overlegent da de samlet inn hele 50 507 kr, mot lederlagets 32 590kr. Uansett så er det vanvittige summer for en leir av dette kaliberet, og vi håper og ber om at pengene må komme til nytte i DELKs misjonsprosjekter både i Nord-Afrika og på Fjell i Drammen.

Det blir ikke leir uten aktiviteter, og leiren i år hatt et bredt tilbud av ulike aktiviteter. Ungdommene fikk velge mellom fotball, volleyball, vannpolo, klatring, brettspill, kano, kajakk og frisbeegolf. Nytt for årets leir var at vi også arrangerte bibelsmugling som felles aktivitet den siste kvelden/natta. På årets leir hadde vi også en egen kiosk og café som det stadig ble handlet i. Både bibelsmugling og kiosk ble høydepunkter, og de blir nok fort å se på neste års leir også!

Leirsjefens tanker

Tilbakemeldingene fra ungdommene etter årets leir er gode, og vi i DELK er velsignet som på nytt har fått arrangere en leir hvor så mange ungdommer får være samlet i nesten en hel uke for å lovsynge, be og lære mer om hvordan man kan være en disippel av Jesus. Det å få være med i smågruppene og høre gutta fra bakerste benk fortelle om hvordan seminarer og bibeltimer virkelig har fått bety noe for dem, det gjør noe med meg! Jeg håper du vil være med å be for fremtidige sommerleirer, men også for det andre ungdomsarbeidet som foregår ukentlig i hele DELK Ung. Be om at ungdommene må fortsette å søke Jesus, og holde på troa, og be særlig for de som nå går inn i en ny start på videregående eller andre steder.

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Gustav Andersen, Tromsø	28.04.2024	19.05.2024	DELK Nord
Celina Berland, Stavanger	08.02.2024	26.05.2024	DELK Jæren
Anna Victoria Sulle, Fyllingsdalen	12.04.2024	30.06.2024	Bergen
Emma Jakobsen Blomli, Birtavarre	12.07.2024	18.08.2024	DELK Nord
Andre innmeldte: 9			
Døde	Født	Døpt	Menighet
Oddbjørn Fadum, Oslo	1960	23.04.2024	
Arne Evensen, Sandefjord	1934	06.06.2024	Moe
Ragnar Heierstad, Revetal	1942	01.08.2024	Bjerkely
Harald Thoresen, Kråkerøy	1934	01.08.2024	
Andre utmeldte: 11			

Viet
Christian Frøystad, Ålesund og Marie Vartdal Clausen, Ålesund, giftet seg i Ørsta kirke 06.07.2024
Andrea Krogtoft, Eltoft og Magnus Ringsevjen Grytnes, Skien, giftet seg i Valberg kirke i Lofoten 19.07.2024
<i>I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigslar, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.</i>

DELKS MENIGHETER, KIRKER, SKOLER, KONTAKTPERSONER OG BESØKSADRESSER

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker, prester og eldste

Bergen, DELK-kirken
Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Benjamin Bjørnsen Anda, prest
Telefon: 93 22 72 20
E-post: benjamin.anda@delk.no
Jon Tore Lie, eldste
Andreas Bjerre Nielsen, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Benjamin Bjørnsen Anda, prest
Telefon: 93 22 72 20
E-post: benjamin.anda@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Undrumsdal, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Harald Lie, eldste
Odd Gjerpe, eldste
David Heian, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jostein Vik, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Mikael Bruun, prest
Telefon: 40 60 99 41
E-post: mikael.bruun@delk.no
Leif Skåra, eldste

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Bjørn Lauritzen, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no

DELK Nord

Høgegga 7, 9151 Storslett
Henning A. Alsaker, prest
Telefon: 41 14 82 15
E-post: henning.alsaker@delk.no
Jens Blomli, eldste

Skien, Skauen kirke

Skauenvegen 17B, 3746 Skien
E-post: telemark.menighet@delk.no
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Fredrik Minnesjord, eldste
Atle Minnesjord, eldste
Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Rina Husby, diakon
Tore Slettvik, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Lillian Håkonseth, diakon
Ole Thore Degnes, eldste

Sandnes, Jæren menighet

Gjesdalveien 10, 4306 Sandnes
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Stig Syvertsen, eldste
Anfinn Valland, eldste

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Håkon Valen-Sendstad, prest
Telefon: 92 29 31 06
E-post: hvs@delk.no
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Ulf Asp, eldste

Kontaktperson menighetsplanter:

Hardanger: Per Ove Sæleset
Telefon: 95 06 29 76
E-post: pe-saele@online.no

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,
Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no
Undrumsdal: Bjerkely skole
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no
Sandefjord: Moe skole
Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no
Skien: Skauen kristelige skole
Jon Alvsongt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauenskole.no
Tønsberg: Granly skole
Postboks 70, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika.
E-post til utsendingene sendes via andreas.johansson@delk.no

Solveig og Øyvind Barlaup Japan via NLM.

E-post: obarlaup@gmail.com

Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes Madagaskar via NMS og Wycliffe.

E-post: khe@delk.no

Kort fra hovedstyret 4. juni 2024

- Økonomirapport fra alle DELKs virksomheter for 2023 ble gjennomgått og tatt til orientering.
- Orientering om og forberedelse av saker til DELKs generalforsamlingen lørdag 21. september 2024.
- Valg av hovedstyrets representant til styret i *DELKs skolekontor AS*.
- Valg av medlemmer til arbeidsgruppe for revidering av varslingsrutiner.
- Godkjennelse av prosess for rekruttering av prest til Dalane og Jæren menigheter.
- Orientering om budsjetjustering for DELKs utsendinger gjennom NMS.

Kort fra hovedstyret 3. september 2024

- Orientering om halvårsregnskap og prognose for 2024.
- Evaluering av Sankthansstevnet 2024. Neste års stevne blir på Torp konferansesenter helgen 28.–29. juni 2025.
- Ansettelse av leder DELK Barn og Familie.
- Mandat for UT-komiteen ble vedtatt.
- Orientering om foreløpig midtveisevaluering av menighetsplanten i Hardanger.
- Vedtatt av oppdatert prosedyre for opptak av menigheter.
- Godkjennelse av prosess for rekruttering av prest til Østfold menighet.

Olaf Engestøl 5.9.2024

Kort fra lærerådet 1. juni 2024

- Vedtar at DELK fortsatt bruker Norsk Bibel 88/07 og Bibel 2011 som kirkebibel for bruk i samlinger for menighet og skole.
- Godkjenner oppdatert ordning for familiegudstjeneste og nye alternativ for samlingsbønner i gudstjenestene.
- Anbefaler at boken «Liker ikke Gud homofile?» benyttes som veiledende ressurs i våre menigheter og skoler.
- Vurderinger av åndelig art til hovedstyrets treårsmelding.
- Godkjenner dokumentet «Veiledende uttalelse om DELKs relasjon til det jødiske folk» og vedtar at for det aktuelle tema brukes Den Norske Israelsmisjon sin prinsipperklæring som veiledende ressursdokument for forkynnelse og undervisning i DELK.
- Orientering om samtale om bibelssynspørsmål i Nettverk for evangelisk-luthersk kirkesamarbeid (NELK).
- Støtter oversettelse og utgivelse av heftet «Som ett träd planterat vid vattenbäckar – om bibelsyn och bibelglädje».

Bertil Andersson 4.9.2024

Så enkelt kan det gjøres ...

Dette bladet betaler seg ikke selv

Støtt videre utgivelse av Underveis med en gave på Vipps: **113797**

Du kan scanne koden

Takk for gaven!

Neste år blir Delks sankthansstevne

lørdag og søndag 28.–29. juni 2025

på Torp konferansesenter